

Decan⁹ & facultas Theologie General⁹ Schole
Parisiensis oib⁹ Chr̄ifidelib⁹ cū sincero catholice fītatis amore. s.

Paul⁹ ille vas electōis Euāgelicisq⁹ tubicē, & gentiū doctor
In oītheū instituēs, vt curet seipm operariū incōfusibilē &
pbatū exhibere deo, recteq⁹ tractatē ſobi fītatis, pphana hortat⁹
et vaniloq⁹ deuitare, qm̄ hec multū pficiunt ad ipietatē. Nam si ſei
mel recepta fuerint, mox ſerper venenū, & obſoleſet catholice doc
trinę vigor. Siqđe hereti corz ſermo ſi aios aliquā ſimpliciū occu
parit, ſp latius diffundet, eolq⁹ fallaciō errorz inuolucris, qſitena
ci viſco inuoluc̄, ſenſim a veritate ad ipietatē nimia deturbabit,
et pinde ac cancer morbo ſerper, qui vbi corp⁹ viuēt attigerit, nō
definit paulatim vicinas occupare ptes, donec intulerit extitum.
Pleraq⁹ huiusce rei exēpla recēlere pſacile ē. Nam cū adhuc in ad
olescentia ſua ecclia chriſti ſponsa florere cepiſſet, ſurrexere viri
mēdaces & impū, q̄ a fītate excidētes, fidē illi⁹ ſubuertere molli
rent, qles fuerūt, Hermogenes, Philet⁹, Hymeneus, & post illos
Ebion, Marcion, Apelles, deinde Sabelli⁹, Maniche⁹, Arri⁹
Genesctē & oēdē & paul⁹ an tpa m̄a Valdo, Wicles, & Joānes
Hus. Hac etiā rēpeſtate, de pgenie illa viperaz ſuborti ſunt, ph
dolor filij nequā, q̄ ſpcioſe matris nō hñtis maculā neq̄ rugam
vñionis vñculū ſchismatice diſcindere conat̄, vere ſiles viperul.
Vt em̄ ille coroſis matrū viſcerib⁹ nō exēut pūl q̄ eas extinxerint
ita hi parentē eccliam exitiali ſuoz dogmatū pſtilentiq⁹ veneno,
multipli ci nouaz inuentionū ſeitura, dū iniare videnſ & venerari,
(licet iextingubile) poti⁹ tñ q̄z in ſe eſt interimūt, nō ferētes cū
ipi ſunt, & ancillę filij, & illegitimi, ūmo diaboli genimina, matris
ecclie liberos legitimosq⁹ filios, niſi eos ſuis pſiliferz doctrinis i
ſificat, & venenatis iaculis cōtorqueat, ſatagetes ſpēm matrē ac
decorē temerare & taminaſ. Lui⁹ tñ facies ſp est & erit grāz ple
na, ſplendiduſſimuz ornat⁹. Ipa em̄ veluti regina a dextris ſpōſi
ſui i vestitu aſſat deaurato circudata varietate, legū, ceremonia
rū, ſacrametoz, & bonoz hoim̄ ad pſentē vitā futuraq⁹ pducetū.
Hinc virulētis ſuis ſcriptis & ſermonib⁹ illā lacerare nō ceſſant, &
p virib⁹ deturpare ſatagūt. Inter q̄s vn⁹ vel p̄cipu⁹ exiſt̄ qdaz
Martin⁹ Luther q̄z ex ſcript⁹ cōplurib⁹ ei⁹ noſedimulgatis cō
iectare licet, ſi mo titulo credēdū eſt, Ipe em̄ pnoiatoz heretico
rū dogmata (iſtar puaratoris Ahiel, q̄ ptra Jofue imp̄catiōez
reediſcauit Hierico) iſtaurare ſtudet & noua cōſingere, q̄ cū ad
ſobrietatē ſapereminiſe didicerit, plus vn⁹ ſapere plūmit q̄ cete
ri oēs q̄ in ecclia ſunt aut fuerūt, Qm̄ nepe vniuerſitatuſ ſchol
ſuū aulus eſt pferre iudiciū, pſcoz q̄qz v̄ ſcōz doctoz ecclie ſen
tentias p̄tenit, & vt ad ipietatē cumulu addat, ſacroz ſanctoſ
pſilioz eneuare p̄tendit, qſi ſc̄z ad fideliū ſalutē necaria Luthe

Et soli deus reseruantur. quod perteritis seculis nesciuit ecclesia, et ad hunc usque
quod pauper in tenebris et terrore cecitate suam sponsam christum dimiserit. O
impius et inuenerit auctoritatem inculpis, censuris, imo ignibus et flagi-
mis coercenda potius quam rone auincedat. Non enim quod ita sentit et scri-
bit prima fidei principia abnegat, et ipietatem palam profiteatur. Non enim ipsius
se prodit et infideliter quicquam orthodoxum fidei, scitis ecclesie doctoribus, ac sa-
cristoculis credere dedit. Iesu nepe cui credet quod catholicis ecclesie
fidei habere detractat. Aut quo catholicis ascribet, quod ecclesiam non
audit: cum ex ore beatitudinis dictum sit, Si ecclias non audierit sit tibi si-
cum Ethnici et publicani. Porro ista est peculiari hereticorum insa-
nia, ut scripturas per votum protorquetas sese eas solos credat intelli-
gere, solos se ad veritatem Euangelij putent ambulare, solos se et quae
falsa religione seducunt, salutem preceps arbitrentur, nec cuiuscumque docto-
ris quatuor sicut aut eruditum, sed nec ipsius ecclesie auctoritatibus suscipe-
re velint protra eam quam semel sibi profixerint scripturarum intelligentias.
Hoc probat insanus Montanus cum suis Prisca et Maximilla, scilicet
spiritus aduentus in se completum ipsissime credens magis quam in apostolis. Hoc et
impius Manicheus, qui vanitate Luciferi seductus visuzae deliravit
ut se spiritum a Christo missum assereret. Hoc ita Secundinus eiusdem
Manichei discipulus, qui Augustinum et catholicos ceteros errare
profidet asseverans, quasi eidem adolescentem Augustino scripsit seno inuen-
tire quodnam anno eterni iudicis tribunal posuit, deserto Manicheo re-
spodere valeret. Nos nepe iste est hereticorum. At vero dum ecclias au-
dire nolunt, nec ferunt suauem christianam disciplinem ingo colla submit-
tere, illudetur sibi spiritibus medacum et terroris, in manifestos corru-
ant errores, et profide exercandas profiterent blasphemias, quod Luther
ipse seu auctor quis est opusculo illius edito nonne, luce clara demonstrat,
quod dum ecclie et sectorum patrum salutaria respuit documenta, et
heresiarcha factus est et virulenter veterem heresim innovator. De libe-
to namque arbitrio differens Manicheos sequitur, de trinitate et iis quae per-
cedunt, Hussitas, Wiclefistas vero de confessione, De preceptis Bergardos, Catharos de punione hereticorum, de iniuritate ecclesiastico
rum et Euangelicis consiliis Veldenses et Bohemos. De iuramento, con-
sentient hereticis, quod se iactitat de ordine apostolorum. De obseruatore legali
um Ebionitarum heresi propinquum. Ceterum de sacramentali absolute, sa-
tisfactorem, preparatore ad Eucharistiam, scripturas non aduertens sed puri-
pertem, ite de peccatis, de poenis pugatorum, de generalibus consiliis, non
ferendos disseminat errores. Sed et de physica claris institutis propera-
loquantur, sicut de praececclesiastica, et de indulgentiis multa. Nec
rati pestiferam doctrinam euomuisse ostentant, liberis insuper edidit, si titulo
credit, cui de captiuitate Babylonica nomine indidit, visuzae va-
riis respersum erroribus, ut iure cum Alcharrano fieri mereat. In eo
siqdem extintas heresies et funditus extirpatas, quae ne vestigia quida-
vula restabat, super his persertum quod ad sacramenta ecclesie spectat, sus-

citare, ac in luce peruvcale totis animi viribz p̄cedit, Scriptor q̄
cūqz is est ecclie numerū Christi hosti pnicolus et antiqz blasphem
miaz istaurator exēcrād⁹. Bohemoz, nāqz Abiligēsū, Valdēsū,
Hieracleonitz, Pepucianoz, Erianoz, Laperianoz, Jouinianū
starū, Artotyritarū, ceteroz id gen⁹ monstroz inianis, p aucto
rē in eodē pprobāt libro, mendant, extollūt. Quare nrē pfessio
nis ecē agnoscētes, hmoi pullulatibz pestiferis erroribz magisqz ac
magis indies exēscētibz toto conatu obuiare. qd tandem nob̄ de
hmoi doctrina vīsum sit, plane apire voluum⁹, et nostrā sup ea sen
tētā christianis oībō publicare, ne, qd absit, eliminata iā p̄dē taz
multiplex ipietas qztū in nobis ē, vlt̄er⁹ serpat, et doctrina fallax
a patre mendaci exorta fidele inficiat populu rei.

Sollicit⁹ itaqz p nos examinata ac maturi⁹ vñiversa doctrina Lu
theriano ascripta noi, et ad plenū discussa, exēcrādis illam erroribz
scatere certo reprehēdim⁹ et iudicauim⁹, et fidē potissimum ptingētibz
et mores. Nōqz simplicis populi seductiua sit, oībō doctoribz in
iuria, potestati ecclie et ordinī Hierarchico ipie derogatiua, apte
schismatica, sacre scripture aduersa, et ei⁹ depravatiua, atqz in sp̄m
ōino exterminādā ac palā vtricibz flāmis pmitēdā. Auctorē s̄o
ad publicā aburatoem modis oībō iuridicis pstellēdū

Ut aut id clari⁹ cūctis inotescat, aliquid ex p̄fatis script⁹ ex cerp
tas pp̄ones ordine qdā digessim⁹, et nostrā cuiqz adiecum⁹ cēsu
rā, patrūnroz more imitati, q̄ alien⁹ vtiqz nō est ab obseruata per
aplos lege definiēdi Proposito nāqz de legaliū obseruatōne dubio
qd sentiret ipi paucis explicuerūt rōmibz (cur ita definirēt) nullis
scripto mādatis, quē modū qz̄ decernēdi sacra p̄suerūt tenere
p̄cilia. Materie s̄o p nos discussē he p̄stertim qz̄ in p̄ntiaz edere
p̄stertim⁹, s̄m suas iniicē p̄nexiones sequēti mōstrant indice

InDEX materiaz ex varijs Lutheri libris excerpt
ez p Theologie vñiversitatis Parisien. facultatez. Et p̄mo exlu
bro de captiuitate Babylonica.

De sacramentis   De p̄stitutionibz ecclesie
De operū eq̄ilitate   De votis   De diuina essentia
Materie ex alijs eiusdē Lutheri libris excerpte.
De p̄ceptōe beate et glōse fōginis   De contritōe
De cōfessione   De absolutione   De satiſfactōne
De accedētibz ad Eucharistiā   De certitudie charitat̄ habite
De peccatis   De p̄ceptis   De p̄cilijs enāgelicis
De purgatorio   De p̄cilijs vñiversaliibz ecclesie
De hereticoz pena   De legaliū cessatōe   Detello adul̄sus Tur
De imunitate ecclasticor̄   De libero arbitrio   (cas
De philosophia et Theologia scholastica.